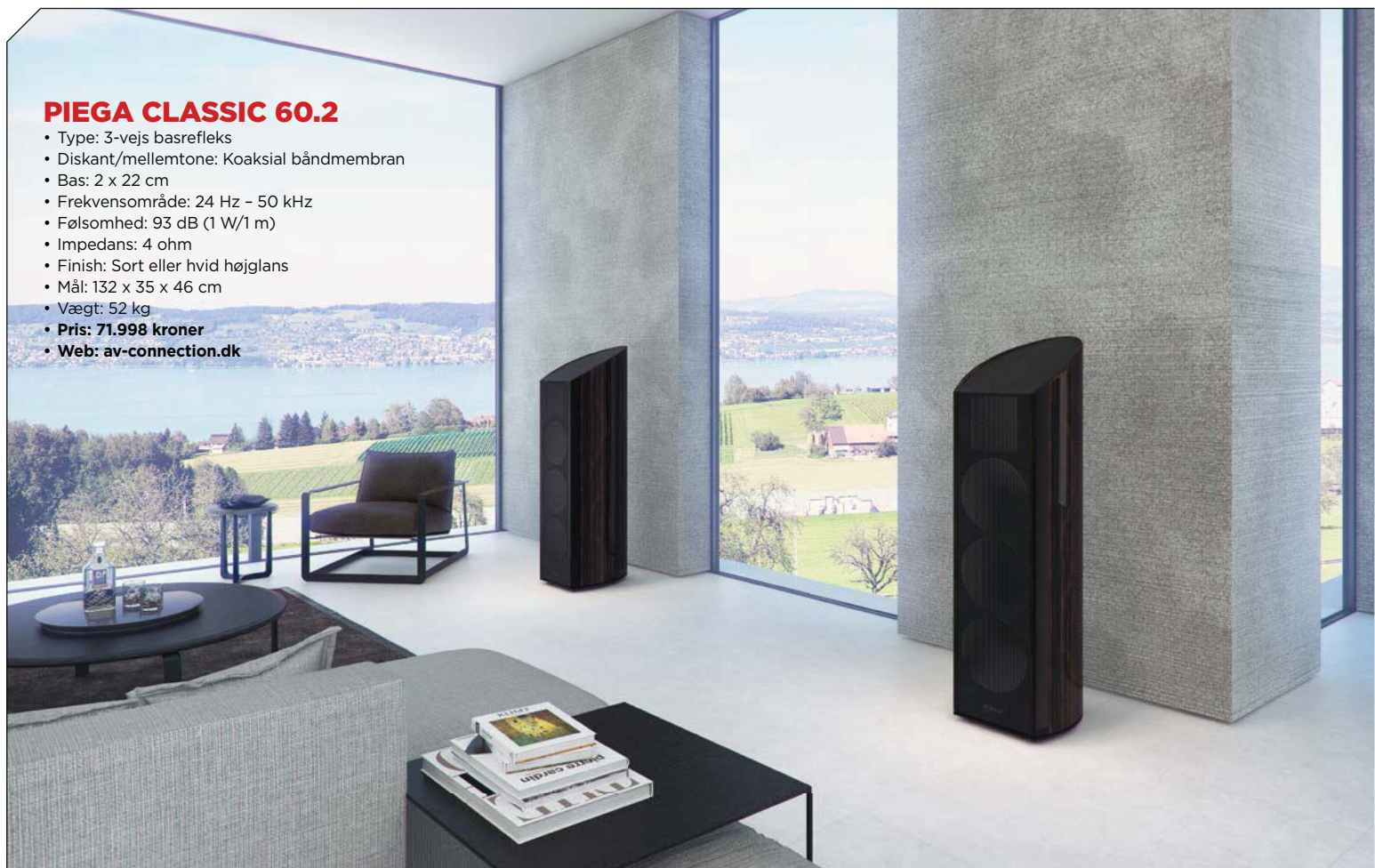

PIEGA CLASSIC 60.2

- Type: 3-vejs basrefleks
- Diskant/mellemtone: Koaksial båndmembran
- Bas: 2 x 22 cm
- Frekvensområde: 24 Hz - 50 kHz
- Følsomhed: 93 dB (1 W/1 m)
- Impedans: 4 ohm
- Finish: Sort eller hvid højglans
- Mål: 132 x 35 x 46 cm
- Vægt: 52 kg
- Pris: 71.998 kroner
- Web: av-connection.dk

Højrest musikmestre

Med en sjælden selvsikkerhed fører disse højttalere dig ind i en ophøjet virkelighed. Som om du sidder og studerer musikkens DNA gennem et mikroskop.

LYD & BILLEDE MENER

+ Klarheden i tonerne er ekstrem! Højttalerne reagerer lynhurtigt på musikens mange transienter og gengiver de lyseste overtoner med et smukt skær. Rummet er enormt, og bassen er stram, dyb og veldefineret.

- Med forkert placering kan bassen lyde noget frakoblet fra resten af frekvensområdet. Højttalerne har brug for plads!

Det er ikke hver gang, man glæder sig til pakke et testobjekt ud. Selv dyre produkter kan blive mødt med et skuldertræk, før man går i gang med at pakke op, slutte til og lytte. Hele tiden vel vidende, at produktet højst sandsynligt kræver noget arbejde for at

komme til sin ret, og at der er en deadline eller andet sted længere fremme, der skal overholdes.

Men da disse kraftkarle fra Piega kom ind ad døren, kribledede det lidt i kroppen. Det ville blive de første, jeg hørte fra den schweiziske producent, som ikke havde kabinetter af aluminium. Ikke at der er noget galt med aluminium, men det betød også, at det var mit første møde med så store Piega-højttalere til under 100.000 kroner. Som alligevel kun er de næststørste i Classic-serien.

Hvis du troede, at fraværet af aluminium gjorde højttalerne mindre eksklusive, kan

” Man har lov til at kræve meget af højttalere, der nærmer sig 100.000 kroner parret.

du godt tro om igen. Udførelsen er virkelig upåklagelig, som de står dér i højreste MDF-kabinetter beklædt med mange lag dejlig sort pianolak.

Kabinettet buer indad for at undgå parallelle flader. Af samme grund skråner toppladen opad fra fronten og bagud, så den ikke går parallelt med bundpladen. Dermed forhindres stående lydbølger inde i kabinettet, og i stedet kan lyden flyde frit ud af højttalerne.

BÅNDMEMBRANER

Piega sværger til bånddiskanter, og i tilfældet Classic 60.2 anvender der også båndmembran til mellemtonen. De to er monteret sammen som et koaksial-element, hvor diskanten sidder i midten med mellemtone-membranen rundt om.

Det sker for at give en så fasekorrekt og glat overgang mellem de to som muligt, samtidig med at de spiller på samme akse i alle retninger. Med det resultat, at stereoperspektiv og frekvensrespons bliver så gode som muligt, selv om man ikke sidder midt mellem højttalerne, når man lytter.

DYBBAS

Højttalerne er store, tunge og lækre. De er opgivet til at gå helt ned til 24 Hz i basregisteret, hvilket er dybere end grundtonen på alle musikinstrumenter, inklusive den dybeste tangent på et almindeligt flygel.

Det er ganske imponerende i betragtning af, at følsomheden er mindre end 93 dB med én watt, og det betyder, at man er langt friere stillet, hvad angår forstærkervalg, end med mindre følsomme højttalere. Men det er også krævende at gengive i et normalt rum. Og følsomme eller ej, så kræver ordentlige højttalere ordentlig forstærkning.

LYDEN AF PIEGA

Store højttalere skal også lyde stort. Og med vores sædvanlige placering omkring 70 cm fra hver sidevæg og en meter fra bagvæggen

gør de netop det. Selv med den ikke voldsomt dyre Parsound Halo Integrated Amplifier - eller HINT - en integreret forstærker med 160 watt at rutte med pr. kanal. Den tester vi snart, men jeg kan allerede nu afsløre, at den har rigtig god opløsning, samtidig med at kontrollen over musikkens mange skift er imponerende.

På Boris Blanks elektroniske "Touching Ghosts" står Malias vokal meget klart, og tamburinen klinger sprødt og lækkert. Der er noget særligt ved bånddiskanter, når det gælder luftighed, og med båndmembran til mellemtone-elementet også gengives musikken med en sjælden hurtighed.

Der er masser af kraft i bassen. Men i forhold til de både meget dyrere Electrocompaniet Nordic Tone og de noget billigere Vienna Beethoven Concert Grand SE (se test andetsteds i bladet) er bassen lidt frakoblet fra resten af frekvensområdet og opfører sig, som om en separat subwoofer står og spiller et andet sted i rummet.

Der skal mere nøjagtig placering til. Så kan man f.eks. bruge Cardas' rumkalkulator. Vores testrum måler 6,9 x 4,5 meter, og man finder så ud af, at den bedste placering er 124,2 cm fra sidevæggene til højttalernes akse (midten af diskanten), mens afstanden fra bagvæggen til højttalernes frontplade skal være 201,15 cm.

I vores rum er det en alt for upraktisk afstand til bagvæggen, men så kan den halveres til 100,58 cm. Det er et godt udgangspunkt, men det kan meget vel være, at man ender med en anden placering. I dette tilfælde fungerer det bedst med en alternativ metode, og højttalerne placeres 112,5 cm fra sidevæggen (målt fra midten af diskant-element) med frontpladen 172 cm fra bagvæggen.

ALT ER PÅ PLADS

Det er straks noget helt andet. Nu sidder bassen tidskorrekt sammen med resten, og hvor den før kunne opfattes som noget gumpetung, er den nu stram og lækker. Og den går dybt. Sammenlignet med de førnævnte Vienna Beethoven er der en hårdere basrespons i Piega. I en sådan grad, at jeg bare måtte sætte N.W.A.s "Sa Prize (Part 2)" fra 1990 på. Det er efterfølgeren til klassikeren "Fuck Tha Police" fra 1988, og den er om muligt endnu sejere. Med samples fra en masse herlig 70'er-funk swinger det, så man nærmest ikke kan sidde stille.

En ung Dr. Dre er lige så vred, som han er sulten, mens Eazy-E er stået op fra de døde for at råbe op om politivold med et sejere flow end stort set alle nutidens rappere. Og Piega Classic 60.2 står i centrum og pumper løs med høj underholdningsfaktor, mens jeg nærmest ikke kan huske at have hørt rapperne stå så klart foran mig som nu.

Piega Classic 60.2 er noget så sjældent som superopløste og underholdende på én gang. Men det er på underholdningsfaktoren, at de virkelig ræser forbi de billigere Vienna.

REFERENCE-FORSTÆRKERE

Men højttalere til 72.000 kroner trives endnu bedre med endnu sejere forstærkning. Som f.eks. vores Hegel reference-rig - HD12 digitalkonverter, P30 forforstærker og H30 stereo-effektforstærker. At man nu kan spille endnu højere med jernhård kontrol, er ikke det vigtigste. En vigtigere forskel er,

at lydbilledet vokser mere i bredden og dybden, og bliver endnu mere levende.

Transientresponsen sørger for, at en triangel lyder endnu tydeligere gennem et helt orkester, mens der er endnu bedre kontrol over bas-elementerne. Her kan man drøne løse uden problemer.

Men Piega-højttalerne spiller så let og elegant i toppen, at de godt kan være med på endnu flere mikrodetaljer. Og da vi har fået et rørforstærkersæt fra Audio Research til test - nærmere bestemt forforstærkeren GS Pre og effektforstærkeren GS150, med 2 x 150 watt rør-watt - så det er på tide.

Det er helt fantastisk, det der sker. Mens meget af baskontrollen bevares (ikke al, Hegel H30 har mere krudt), bliver overtonerne mere luftige, og samtidig fremstår sangstemmer endnu mere finkornet.

Tag f.eks. sangen "Solidify" med norske The Fjords. Indie-pop pakket ind i et stort, elektronisk lydbillede, hvor Petter Vågans

stemme står klart, fedt og fyldigt ud fra det hele. Med Audio Research er lyden varmere og har mere nerve - især i mellemtoneområdet. Det her er musikmagi på første klasse. Og Piega leverer varen hele vejen.

Lyden er mere magisk, musikalsk og opløst, og har samtidig større underholdningsværdi, end jeg selv fik fra selv Technics SB-R1, og i betragtning af at Piega Classic 60.2 koster det halve, så er det kort og godt en kanongodt køb.

KONKLUSION

Man har lov til at kræve meget af højttalere, der nærmer sig 100.000 kroner parret. Detaljeringsgraden skal være i særklasse, højttalere skal kunne gengive magien fra selv den dyreste forstærker, og al musik skal håndteres med en nøjagtighed, der gør, at man trækkes ud af sin egen verden og ind i musikens, når man lukker øjnene.

Alt det gør Piega Classic 60.2. Det koaksiale højttaler-element med båndmembran til både mellemtone og diskant fungerer usædvanlig godt - med fremragende opløsning og hurtighed, og en fasekorrekt akse i alle retninger (bortset fra bagud). Musikken gengives på magisk vis, og endnu vigtigere: Højttalere er i den grad underholdende at lytte til. Bassen er lige så generøs, som den er dyb, og du behøver ikke en superkraftig forstærker for at få liv i dem.

Piega Classic 60.2 er alt, hvad vi forventer af højttalere til 100.000 kroner. Og mere til. På nogle områder er de bedre end visse andre til den dobbelte pris, og det siger ikke så lidt. Simpelthen fantastiske. ■

LYDKVALITET.....	★★★★★★
FUNKTIONALITET.....	★★★★★☆
BRUGERVENLIGHED.....	★★★★★☆
KVALITETSINDTRYK.....	★★★★★☆
SAMLET VURDERING.....	★★★★★★